

КВАЛИФИКАЦИЯТА НА СЪВРЕМЕННИЯ УЧИТЕЛ И ОБЩОЧОВЕШКИЯ ВЪЗПИТАТЕЛЕН ИДЕАЛ

Иван П. Иванов

Понятието всестранно и хармонично развита личност най-пълно обхваща общочовешкия възпитателен идеал. В този смисъл това е крайната цел на съвременната педагогическа дейност. За образователната система е необходима операционална таксономия на целите, свързана с този тип личност, разбрана като исторически определени качества на личността и съответните програми за педагогическа дейност. Както е известно, такава таксономия не успя да създаде дори тоталитарната педагогика, въпреки крещящата декларативност на идеала за всестранно развитие. По тази причина няма единство в цялата педагогическа теория и практика на технологично равнище.

Проверката на хипотезата за еднородност на схващанията на учителите за всестранно и хармонично развитата личност стана чрез ранжиране на 32 качества на личността. Установи се, че схващанията на учителите за понятието “многогранно и хармонично развита личност” не са еднородни. Корелацията на факторите е както следва - пол: +0,455; степен на училището: +0,029; образование: +0,317; възраст: +0,242; трудов стаж: +0,276. Възпитателната среда в нашето училище не е единна.

Формирането на представата за всестранно и хармонично развитата личност е под влияние на *два значими фактора*: педагогическото образование и трудовия стаж, от които водещ е първият. Още при началното обучение на учителя се формират различни разбирания по въпроси, по които по принцип трябва да има единство. За това е необходима конкретна и задълбочена таксономическа подготовка на учителите във ВУЗ по единна възпитателна и образователна таксономия.

С развитието на учителя (нарастване на трудовия стаж) се задълбочават разликите между учителите. Намаляването на тези разлики определя и основната насока на квалификационната работа с тях в централните за повишаване на квалификацията.